

- 2) Indien een recht op compensatie als beschreven in artikel 7 van verordening nr. 261/2004 in geval van vertraging niet verenigbaar is met artikel 29 van het Verdrag van Montreal, worden er dan enige beperkingen gesteld ten aanzien van het moment van inwerkingtreding van de beslissing van het Hof van Justitie voor wat betreft de onderhavige zaak én/of in het algemeen?

- (¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).
- (²) Zie besluit 2001/539/EG van de Raad van 5 april 2001 inzake de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag tot het brengen van eenheid in bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal) (PB L 194, blz. 38).

Hogere voorziening ingesteld op 22 juni 2011 door Longevity Health Products, Inc. tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 april 2011 in zaak T-96/11, Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Longevity Health Products, Inc. (vertegenwoordiger: J. Korab, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de hogere voorziening ingesteld door Longevity Health Products, Inc., ontvankelijk verklaren;
- de beschikking van het Gerecht van 15 april 2011 in zaak T-96/11 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat de bestreden beschikking op de volgende gronden dient te worden vernietigd:

- De redenering van het Gerecht vertoont gebreken;
- Het Gerecht heeft de argumenten van de houder van het merk niet in overweging genomen

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland) op 27 juni 2011 — Rainer Reimann/Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Zaak C-317/11)

(2011/C 269/53)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rainer Reimann

Verwerende partij: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, zich tegen een nationale regeling als die van § 13, lid 2, van het Bundesurlaubsgesetz (federale wet inzake de vakantie; hierna: „BUrLG”), bepalende dat in bepaalde sectoren de duur van de jaarlijkse minimale vakantie van 4 weken bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden beperkt?
- 2) Verzetten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG (¹) van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd zich tegen een nationale collectieve arbeidsovereenkomst als de federale collectieve arbeidsovereenkomst voor de bouwsector, volgens welke geen recht op vakantie ontstaat in de jaren waarin wegens ziekte een bepaalde brutoloon som niet wordt behaald?
- 3) Indien de eerste en de tweede vraag bevestigend worden beantwoord:

Is dan een regeling als die in § 13, lid 2, van het BUrLG niet toepasselijk?
- 4) Indien de eerste, de tweede en de derde vraag bevestigend worden beantwoord:

Kan dan, met het oog op de doeltreffendheid van de regeling van § 13, lid 2, van het BUrLG en van de bepalingen van het Bundesrahmentarifvertrag Bau (federale collectieve arbeidsovereenkomst voor de bouwsector), een beroep worden gedaan op de bescherming van het gewettigd vertrouwen, voor zover het gaat over perioden vóór 1 december 2009, zijnde de datum van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten? Moet aan de sociale partners bij het Bundesrahmentarifvertrag Bau voor de bouwsector een termijn worden toegekend waarbinnen zij zelf een andere regeling kunnen overeenkomen?

(¹) Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).